

183. Föl, én szívem, szakítsd széjjel...

1. Föl, én szí - vem, sza - kítsd széj - jel A hi - ú - ság

bék - lyó - ját; Hogy az ö - rök hon - ba juss el,

Hagy - jad el hát e pus - tát, Mert bár - ho - vá

te - kin - tesz, Itt csak hi - ú - ság - ra lelsz.

2. Fordítsd minden kívánságod A csendes Sion felé;
Ne kövesd a hiúságot, Inkább gyorsan törj elé,
Hogy semmi se gátoljon Hazavivő utadon.

3. Szívem, menj a sírhoz hittel, Hol Jézus feküdt halva,
Ki isteni erejével Feltámadott harmad nap.
Utat tört az életre, S ezért jutott keresztre.
4. Bűneidnek sokaságát A keresztre felvitte;
Érted hordta a keresztfát, S a halált elszenvedte;
Mindannyiunk részére Üdvöt szerzett örökre.
5. Legyőzte a halál éjét, Erejét és hatalmát,
Áttörte a sír sötétjét, Jézus, a hős, reményt ad;
S majd a sírok megnyílnak, S feltámadnak a holtak.
6. A fullánk már le van törve, A második halálé,
És a sárkány le van győzve, Mely a lelkünk megköté;
Kígyó nem árt mérgével, Azt Krisztus tapodta el.
7. Ó, mint fénylik dicsőségben Krisztus Urunk szent sírja,
Jézus él, és e hit nékem A mennyeknek kapuja.
Jézus él, ekképp beszél: Aki hisz, az velem él!
8. Azért a halált nem félem, Jézus él, én is vele,
Ő lesz az én örökségem; És ha a föld elfedne,
Végtére feltámadok, S örökre élni fogok.
9. Én is mondom, mint Jób mondta: Él Megváltóm, Jézusom,
Hiszem, hogy Ő feltámasztja Az én porom egykoron;
Mert az békében nyugszik, Míg a sírom megnyílik.
10. Ha Jézusban megmaradok, Így a Főhöz tartozom,
Tőle el nem szakadhatok, Atyjához visz egykoron;
Krisztus fölment előttem, Hogy Őt én is kövessem.
11. Ádám meghalt már én bennem, Te élj bennem, Jézusom;
Mit halálod szerzett nekem, Néked gyümölcsöt hozzon,
Hogy a test hódoljon meg Mindenkor a léleknek!
12. Ó, Te élet nagy királya, Köszönöm haláloedat,
Most már nem hiszek hiába, Ígéreted vigaszt ad,
Hogy mindig velem maradsz, S a halálban el nem hagysz.
13. Ó, a szózat mint fog csengni, Mely a sírból kihív majd,
A trombita mint fog zengni, Ha sírboltunk meghasad:
Halottak felkeljete, Mi sem gátol titeket!
14. Ha minden porszem megmozdul, És a csontok élednek;
Az én lényem is megújul, S feltámad majd életre;
Szava szerint igédnek Nyerem az üdvösséget.
15. E reményt köszönöm néked, És feltámadásodnak:
A Te élted az én éltém, S nyugalmad nyugalmat ad;
Diadalmaid győzelmem; Mindezt Te adtad nékem!